

Εἰς τὸ ἑβδόμον ζήτημα ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν γραπτὸν νόμον.

Εἰς τὸ ὄγδοον ζήτημα, συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, ὅταν ὁμως τύχη ἀνάγκη περὶ ἀναγκαίων τῆς τροφῆς, ἐκποιοῦνται κτήματα, πλὴν μὲ τὴν κοινὴν συγκατάθεσιν καὶ τῶν δύο.

Διευθύνεται καὶ ἀντίγραφον τοπικῆς συνηθείας χρονολογούμενον τῇ 16 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1808¹, πρὸς πληροφορίαν της.

Εὐπειθέστατος

(Τ.Σ.) Ἰάκωβος Δεκαβάλες

9. ΑΜΟΡΓΟΥ

Ἀριθ. 4.

*Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας
Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀμοργοῦ*

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 διαταγῆς τῆς Γραμματείας ταύτης, ἐπισυνάπτονται αἱ τοπικαὶ συνήθειαι, ὅσαι μέχρι τοῦδε ἐπεκράτησαν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε πληροφορίας τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦτο ἀπὸ τοὺς προκριτοτέρους καὶ εἰδημονεστέρους τῆς νήσου ταύτης.

Τοπικαὶ συνήθειαι

Περὶ κληρονομίας

Ἀπόκρισις τοῦ 1 Ζητήματος

Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου τούτου εἶναι ὅταν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος τὰ μὲν ἀρσενικὰ λαμβάνουν τοῦ πατρός, τὰ δὲ θηλυκὰ τῆς μητρός, πλὴν οὐχὶ ἐξ ἴσου, ἀλλ' ὁ πρωτότοκος λαμβάνει τὰ πρωτοτόκιά του, δηλ. λαμβάνει περισσότερον κληρονομικὸν μερίδιον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὰ δὲ λοιπὰ ἀρσενικὰ μοιράζονται ἐξ ἴσου· τὸ αὐτὸ θεωρεῖται καὶ εἰς τὰ θηλυκὰ.

Ἀπόκρισις τοῦ 2 Ζητήματος

Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου τούτου εἶναι οἱ γονεῖς χρεωστοῦν νὰ ἀφήνουν εἰς τὰς διαθήκας των κληρονόμους τὰ τέκνα των, καὶ δὲν ἔχουν ἄδειαν νὰ μεταθέσουν τὴν περιουσίαν των εἰς ἄλλους συγγενεῖς μακρυνότερους ἢ καὶ ξένους.

Ἀπόκρισις τοῦ 3 Ζητήματος

Ἡ τοπικὴ ἡμῶν συνήθεια εἶναι αὕτη· ἂν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν οἱ κατιόντες συγγενεῖς, ἂν δὲν ἔχῃ κατιόντας, τὸν κληρονομοῦν οἱ ἀνιόντες, ἂν δὲν ἔχῃ οὔτε ἀνιόντας τὸν κληρονομοῦν οἱ πλάγιοι, ὅταν ὁμως δὲν ἔχῃ κανένα

¹ Βλ. τοῦτο εἰς Δ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ, *Συλλογὴ τοπικῶν τῆς Ἑλλάδος συνηθειῶν* (Ἀθήνησι, 1853), 183 καὶ εἰς Ι. καὶ Π. ΖΕΠΠΩΝ, *Jus Graecoromanum*, VII, 522.



συγγενῇ, τότε υἱοθετεῖ ἕναν ξένον καὶ τὸν ἔχει εἰς τὰς ἀνάγκας του, ὅστις τὸν κληρονομεῖ καὶ ἀκολουθεῖ τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ μνημοσύνου του, καὶ λαμβάνει ὁλοσχερῶς τὴν κτηματικὴν του κατάστασιν.

Ἀπόκρισις τοῦ 4 Ζητήματος

Ἄν τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι ἄτεκνον καὶ ἀποθάνῃ ὁ εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, τὸν κληρονομοῦν οἱ νόμιμοι συγγενεῖς του κατὰ τὴν τάξιν τοῦ 3 Ζητήματος, καὶ ὅχι ὁ ἐπιζῶν σύζυγος.

Ἀπόκρισις τοῦ 5 Ζητήματος

Ἡ συνήθεια τῆς νήσου ταύτης δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν γραπτὸν νόμον, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀρσενικὰ λαμβάνουν τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός, τὰ δὲ θηλυκὰ τῆς μητρός· δὲν ἐμποδίζεται ὅμως ὁ πατήρ ὅταν ἔχῃ πολλὰ θηλυκὰ νὰ δώσῃ καὶ εἰς αὐτὰ μέρος τῆς περιουσίας του.

Ἀπόκρισις τοῦ 6 Ζητήματος

Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου τούτου δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν ὑπανδρευθεῖσαν θυγατέρα νὰ συνεισφέρει τὴν προῖκα τῆς εἰς κληρονομίαν καὶ νὰ μοιράσῃ ἕξ ἴσου μὲ τὰ ἀδέρφια τῆς, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην τὴν προῖκα, τὴν ὁποίαν ἔλαβε ζώντων τῶν γονέων τῆς, τὰ δὲ λοιπὰ ἀδέρφια, ὅσα δὲν ἔλαβον κληρονομίαν μοιράζουν ἕξ ἴσου.

Ἀπόκρισις τοῦ 7 Ζητήματος

Ὅταν οἱ γονεῖς ἀποθάνουν, καὶ ἀφήσουν θυγατέρα ἀνύπανδρον δὲν δύνανται οἱ ἀδελφοὶ νὰ προικίσουν ὥς γονεῖς τὴν ἀδελφήν των, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ αὐτὴ τὴν προῖκα τῆς μητρός τῆς καὶ ἂν δὲν ἔχῃ ἢ μήτηρ τῆς κτήματα, τότε τῆς δίδουν τὰ ἄρρενα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πατρός των, ὅσον θελήσουν.

Ἀπόκρισις τοῦ 8 Ζητήματος

Ἡ τοπικὴ συνήθεια τῆς νήσου ταύτης θεωρεῖ τὴν προῖκα ὡς κτῆμα ἀνεκποίητον, καὶ δὲν συγχωρεῖ τὴν γυναῖκα ἣτις τὴν ἔφερε ἢ τὸν ἄνδρα ὅστις τὴν διοικεῖ νὰ τὴν ἐκποιήσῃ, ἔξω ὅταν εἶναι δι' ἀνάγκην τροφῆς τῶν τέκνων των ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἐσωτερικὴν των χρεῖαν καὶ τότε πρέπει νὰ εἶναι ἢ συγκατάθεσις καὶ τῶν δύο συζύγων.

Αἱ συνήθειαι αὗται ἐπεκράτησαν παλαιόθεν κατὰ παράδοσιν τῶν πρωτοκατόχων, τὰς ὁποίας ἐφύλαξε καὶ ἡ Ὁθωμανικὴ Διοίκησις, μολονότι δὲν ἦτον ἐγγράφως αἱ συνήθειαι αὗται.

Ἐκτείνονται αἱ συνήθειαι αὗται εἰς ὅλην τὴν νῆσον δηλ. κωμόπολιν καὶ χωρία.

Ἐν Ἀμοργῷ τὴν 19 Ἀπριλίου 1833

(Τ.Σ.) Ὁ Εἰρηνοδίκης
Ἰω. Βλαβιανὸς

(Ἔπεται συνέχεια)

